

RZEWNIWY (8) *ai*

e jasne.

sg m N rzewniwy (4). \diamond *D* rzewniwemu (1). \diamond *n G* rzewniw(e)go (2). \diamond *pl V subst* rzewniw(e) (1).
Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. Rozrzewniony, płaczliwy, smętny (6) :

Przen (1) : Płaczcie przezroczyŃtych pol iłowáte wzory/ Wiekopámíętné dęby/ choynowe bory.
Płaczcie łoŃnie rzewniwe *KlonŻal A3v*.

a. O ludziach: wzruszony (1) : S tey przyczyny [ślubu cesarza z królewną Anną] był rzewniwy Władziław aż płakał. *BielKron 414v*.

b. O działaniach i cechach ludzkich: świadczący o smutku, żalu, wzruszeniu (4) : gdy dwa mieli íprawę przed ładem/ ná ípítku íą dawali Sędziemu/ ták powodna ítroná íáko y obwiniona/ á to dla tego íż drugi rzewniwego przyrodzenia będąc/ przed płáčzem íwej rzeczy nie będąye mogł powiedzyeć *BielKron 9*.

Wyrażenia: »narzekanie rzewniwe« (1): Boć głos narzekániá rzewniwego [vox lamentationis] ífłyíŃan íeft z Sionu. *Leop Ier 9/19*.

»rzewniwy płacz« [szyk 1:1] (2): Krol [...] poruŃzył wízytki ítoiące około íiebie ku rzewniwemu płáčzu *BielKron 403v, 459v*.

2. Zapalczywy, nieustępliwy (2) : PoŃłał krol Zygmunt poŃlá íwego KryŃztoŃá s Szydłowca [...] / áby íe [Jana i Ferdynanda] mogł ziednáć/ ále obá byli ná to twárdzi [...]. Krol Ian rzewniwy będąc wciekł íie do Turká/ [...] pomocy żadáíac. *BielKron 190v*.

a. O Bogu (1) : Bog rzewniwy [*Deus zelotes*] y mńczący íię Iehowá [...] y máíacj zápálczywoŃć/ mŃcí íię Iehowá nád íprzeciwniki *BudBib Nah 1/2; [WujBib Nah 1/2 (Linde)]*.

Synonimy: **1.** smętny, smutny, żáłosny, żáłoŃciwy; **2.** gniewliwy, gniewniwy, gniewny, popędliwy, prędkí, zapalczywy.

Cf **NIERZEWNIWY, RZEWLIWY, RZEWNY**

DDJ